

ÖĞRENCİLERİ ÖZGÜRLEŞTİRME MODEL NEDİR VE NASIL KULLANILIR?

İçindekiler

NASIL ÖĞRENİYORUZ?

ÖĞRENME STİLLERİ VE SEÇENEKLERİ

21. YÜZYIL İÇİN BECERİLER

ÖZERKLİK VE ÖĞRENME

ÖĞRENME BECERİLERİ

SINIFTA ÇIKARIMLAR

NASIL DAHA İYİ ÖĞRENİRİM?

ÖNERİLER (ÖĞRENME ORTAMI TASARIMI)

NASIL ÖĞRENİYORUZ?

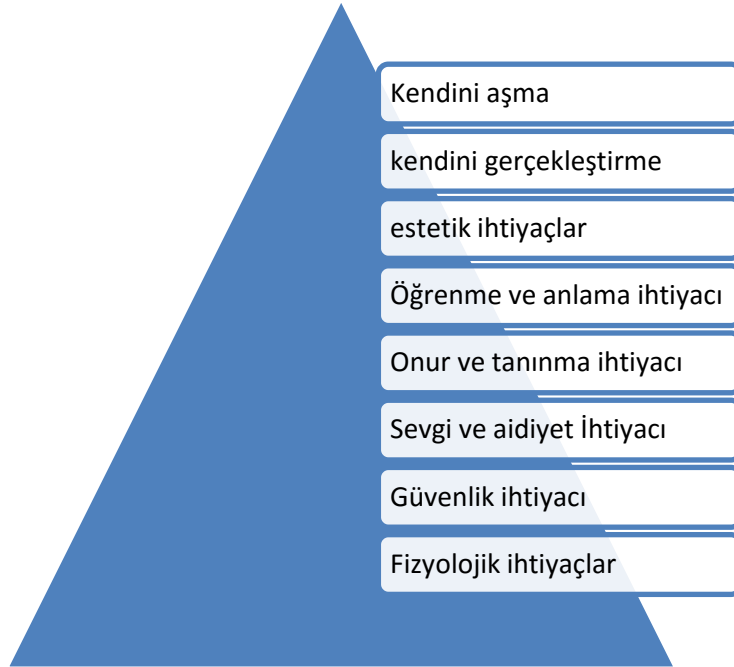
Bu bilgi üzerine kurulmuştur, postmodern toplumda, biz bütün hayatımızı öğrenerek geçireceğiz. Bu yüzden, kesinlikle kendi öğrenme süreci için sorumluluk almamız ve okulda sunulandan daha fazla öğrenme fırsatları var olduğunun farkında olmak gerekir (Macdonald, 2001, s. 15). Bu ilk sorumluluklardan bir bizim, bu sürece bakmanın sayısız farklı yolu var olduğunu önceden bilerek, örneğin, farklı zeka türleri ve farklı öğrenme tercihleri veya stilleri de dahil nasıl öğrendiğimizi anlamaktır.

Biz, öğrenme eylemi - eğitimciler olarak - bizim günlük görevlerimizin merkezinde yer aldığı halde öğrenme kavramı üzerinde yansıtmaya nadiren odaklanmaktayız. Bu bizim için çok tanıdık Hatta sıradan olduğundan, belki de bu nedenle, çok doğal, çok banal ve çok basit görünüyor. Bununla birlikte, öğrenme "deneyimin bir sonucu olarak görece kalıcı bir davranış değişikliği" dir (Klein, 2011, s. 2), yani, kesin bir şekilde bizim kişiliğimizi etkileme eğilimi gösteren bir şeydir. Öğrenme, bizim ömrümüz boyunca gerçekleştiği için biz yaşlandıkça, önemli ölçüde farklı ortamlarda, bağlamlarda ve saatlerde yer alır. Genel olarak, tüm öğrenme teorileri, öğrenme sırasında bilgileri edinme, işleme ve unutmama süreciyle ilgilenir ama eğitimciler olarak bizim için, bizim onlara sağladığımız eğitim faaliyetlerine öğrencilerin ilgilerini çekmeye odaklanarak, bu teorilerin bütüncül bir perspektifini benimsememiz mantıklı olur.

Temel kuramlar çocuklar ve yetişkinlerin öğrenme yolları iki seçenekli bakışı var. bilgi ve işlenmesi konusunda çocuklar algısal ve yetişkinler kavramsaldır; Çocuklar tematik ve yetişkinler taksonomiktir; Çocuklar somut ve yetişkinler soyuttur (Kuhn & Siegler, 2006, s. 689). ister biz öğrenme yöntemlerindeki bu ayrımı fiziksel ve zihinsel olgunlaşmaya göre kabul edelim veya ister başka bir öğrenme süreci görüşüne sahip olalım, daha iyi bilmek niyetiyle bizim sık sık basitleştirmeyi ve özetlemeyi denediğimiz öğrenmenin, bir karmaşık süreç olduğunu görmemiz zor değil.

Bu amaçla, Banner ve Cannon bunların herhangi biri diğerleri üzerinde yaygın olmadan on iki içsel öğrenme unsuru seti tanımladı: sanayi, coşku, zevk, merak, istek, hayal gücü, öz-disiplin, nezaket, işbirliği, dürüstlük ve inisiyatif (Banner ve Cannon, 2001). John Holt, yapısal bir şemayı önermezken genel öğrenme sürecinde oyunun deney ile, gözlem ve düşüncenin yansıtma ile, konuşma ve yazmanın okuma ile, spor ve sanatın matematik ile, fantezinin aşkla, karşılıklı bağlantılarını ele aldı (Holt, 1995).

1943 yılında Abraham Maslow, beş ihtiyaç hiyerarşileri kuran insan motivasyonu ya da ihtiyaçları sistematize edilmesini önerdi: (1), fizyolojik, (2) Güvenlik, (3) sevgi ve aidiyet, (4) tanınma ya da onur ve (5) kendini gerçekleştirme (Maslow, 1943). iki on yıl daha fazla sonra, motivasyon teorisine yönelik birçok eleştirilere cevap veren, Maslow hiyerarşisinin en üstüne bir öğrenme ve anlama ihtiyacı ve estetik ihtiyacı ekleyerek yeniden tasarlandı (Maslow, 1970). öldükten sonra Bir yayındaki Maslow kendisi tarafından seçilen bir makalelerin koleksiyonunda, kendini gerçekleştirme ihtiyacı yeniden tamamlanır ve piramit (bakınız Şekil. 1Fig. 1) tepesinde kendini aşma ihtiyacı yer alır (Maslow, 1993).



Şek. 1 Maslow'un Temel ihtiyaçları Piramidi

öğrenme üzerine Eserlerinde, Maslow'un da süreçleri içermeye olarak tanımladığı insanların elde etme yeteneğine sahip olduğu şey olabilmesine neden olan "içsel öğrenme" kavramını sunma fırsatı vardı, diğer bir deyişle, giderek yerine getirme, ve birinin anahtarlar ya da madeni paralar ya da diğer nesnelere toplaması gibi, bir koleksiyona bir şeyler eklemekten başka bir şey olmamayı simgeleyen, "dışsal öğrenme". Maslow, insanlar kendini tatmin elde yolu yansıtıyor olduğu için "içsel öğrenme" en önemli olduğuna inanıyordu (Maslow, 1965).

O bilişsel gelişim kuramını sunduğunda, ki hala, bugün öğrenme bizim kavramlarımızın çoğunluğunun temelidir, Piaget giderek hâkim compartmentalist öğrenme teorisini bir kenara itti. Piaget öğrenmeyi, çocukların, etrafındaki dünyadan bilgi toplayan, onlar ile hipotezler formüle eden ve halihazırda var olan bilgiye dayalı olarak onlar üzerinde sonuçlar çıkararak, küçük bilim adamları gibi hareket ettiği, soruşturma süreci olarak düşündü.

Haddi zatında, öğrenme bilgilerinin asimile ve mevcut bilişsel şemalar içine organizasyonu yoluyla olur ve dikkat edilmelidir ki çocuklar deneyden kaynaklanan aksine güçlü kanıt olmadan, mevcut bilişsel şemaları değiştirmeye direnmektedir. Yeni giriş asimile etmek kolay olmadığında, şematik bir yerleşme veya yeniden yapılanma vardır. Bir öğrenme, bu nedenle, bilişsel bir dengesizlik ve yeniden denge işlemidir.

Birçok açıdan, iletişimi, başlangıçta benmerkezci ve özel ve sonra gösterim ve sorunların çözümü için kullandığımız iç söylem olarak, bir temel dil fonksiyonu olarak tanıyan Vygotsky, Piaget'a katılıyor görünüyor.

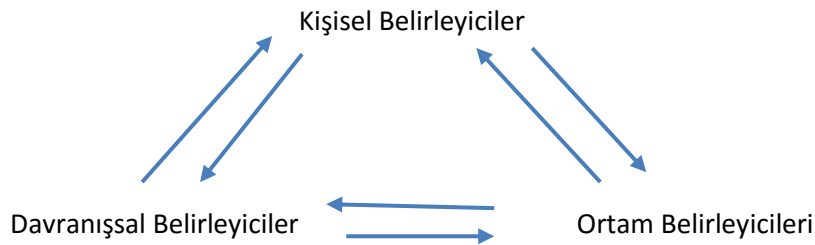
Son zamanlarda, Jerome Bruner, mevcut bilgiler üzerine yeni girişlere yaslanarak, öğrencilerin ihtiyaçlarına ve amaçlarına göre kendini ayarlayarak bilgi seviyelerini derinleştirmeye yardım etmeyi amaçlayan bir öğrenme yöntemi olan, bilişsel iskele kavramını önerdi.

Bariz olduğu gibi, geçtiğimiz yüzyılda, temel öğrenme kuramları esasen davranışsal perspektif ve bilişsel perspektif arasında yer değiştirtirdi. Bununla birlikte, öğrenme kuramları kataloğu o kadar büyüktür ki yaklaşımımızı sadece bunlarla sınırlamak yanlış olur.

Şu anda, bilgi bulunan (veya konumlanmış biliş) ile ilişkili paradigmlar, Brown, Collins Duguid (1989) tarafından tanımlandığı gibidir, değişim ve eğitim yenilik üzerine kaygılarda öne çıkmıştır. Bu yazarlar öğrenmenin işbirliği ve sosyal etkileşim ve sosyal bilgi inşasıyla geliştiğini savundular. Vygotsky'nin sosyal gelişim yoluyla öğrenme fikirlere dayalı olarak, konumlanmış öğrenme kavramı ilk Lave tarafından, Öğrenmeni normal olarak yer almakta olduğunu yani, faaliyetlerin, bağlamların ve kültürlerin entegre bir parçası olarak gerçekleştiği savunarak önerilmiştir (Lave, 2003; Lave & Wenger, 1991). Bu kavramsal çerçevede, sosyal etkileşim ve işbirliği, öğrencilerin "uygulama topluluklarına" dahil olmalarına öncülük eden öğrenme öncülleri olarak temel öğrenme faktörleridir. Toplulukların içinden çevresine doğru oluşan, bu entegrasyon hareketi, üyeleri yer almaya daha eğilimli hale getirir ve uzmanlık yol açabilir.

Sosyal Bilişsel Kuram Neal Miller ve John Dollard'ın eserlerinden doğdu (Miller & Dollard, 1941), Öğrenmenin dört temel unsurlarını vurgulayan yazarlar: (1) sürücü veya motivasyon - Öğrenci bir şeyler istiyor olmalı; (2) işaret veya uyarıcı - Öğrenci bir şeyler fark ediyor olmalı; (3) tepki - kişi şeyler yapmalıdır; (4) ödül veya takviye - Öğrenci arzulanan bir şeyler alması gerekir.

Bu bakış açısı, öğrenme ve davranışın çevre ile karşılıklı üçlü ilişkisini varsayarak, sosyal öğrenme yönünü vurgulayan Albert Bandura tarafından genişletildi (Şek. 2).

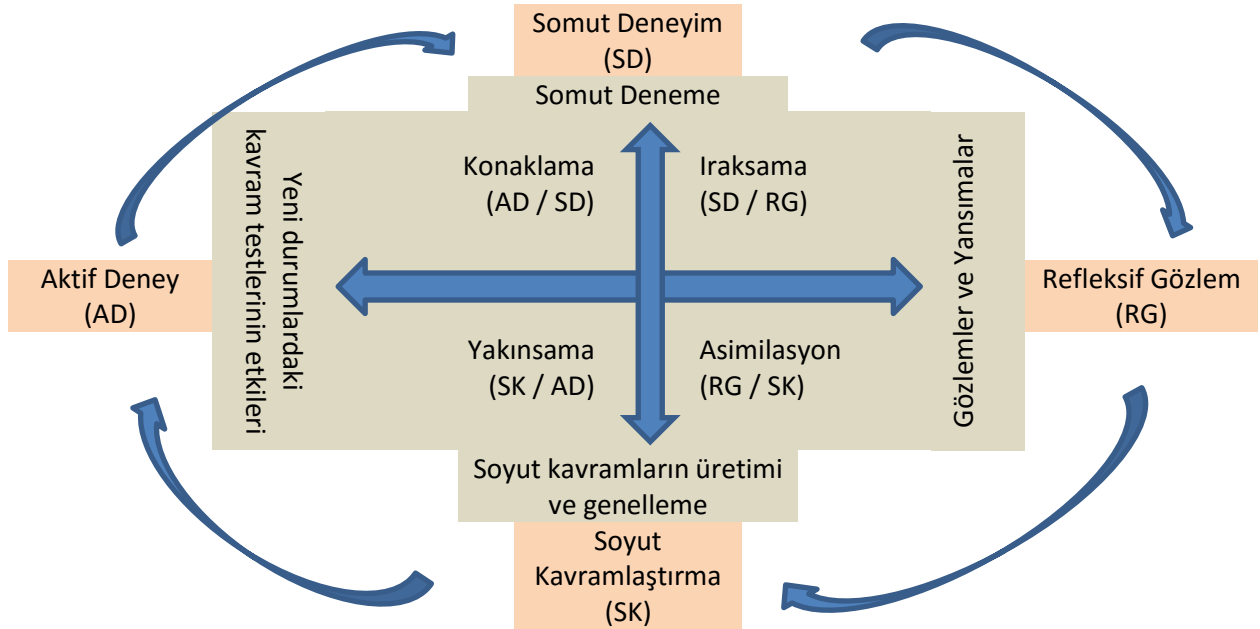


Şek. 2 Sosyal bilişsel teorinin karşılıklı üçlü nedenselliği, Bandura'dan uyarlanmıştır (2008, s. 122)

Bu açıdan bakıldığında, Sosyal Öğrenme Kuramı insanların, Sadece kişiliği etkilemeyen ama aynı zamanda bireyin davranışlarına yansıyan diğerlerini ve ortamı gözlemleyerek öğrenmesini tasavvur

eder. Çocuklar, gözlem taklit ve entegrasyon içerir modelleme süreci ile kişilik profillerini oluşturma ve onlar gözlemedikleri davranışları taklit etmeye eğilimindedir. Aile, arkadaşlar, okul ve sosyal gruplar gençlerin gelişim çevresini çerçevesi. Okulda, modeli öğretmen kişileştirir.

Diğer yirminci yüzyılın son çeyreğinde göze çarpan, örneğin, tercihleri bağlamak veya öğrencilerin tercih ettiği bilgi kanallarının ile öğrenme yöntemleri: görsel, işitsel veya kinestetik, hareketteki duyarlılık ile ilgili, - Görsel, İşitsel, Kinestetik GİK kısaltması ile bilinen yaklaşımlar (Barbe, Swassing, ve Milone, 1979). Bu yaklaşımın yaygın olarak kullanılan bir varyantı örneğin, bir arabanın nasıl sürüleceğinin öğretiminde Neil Fleming tarafından önerilmiştir (Fleming, 1992). Fleming'in önerisi dokunsal okuma ve yazma duygularını (Oku /yaz) ilişkilendirmeyi içerir, kısaltmayı Vark olarak değiştirir. Bu bakış açısına göre, öğrenciler öğrenme faaliyetlerinde vizyon, işitme, okuma / yazma ve kinestezi kullanmayı tercih eder.



Şek. 3 Kolb'un deneyimsel öğrenme döngüsü yorumu. Diyagram, Kolb Boyatzis ve Mainemelis'den uyarlanmıştır (2001).

Öğrenme dört aşama üzerine: Somut Deneyim, Refleksif Gözlem, Soyt kavramlaştırma ve Aktif Deneme; ve iki derhal bağlı stillerin birleşimini temsil eden dört öğrenme stillerine göre: Iraksama (CE / RO), Asimilasyon (RO / AC), Yakınsama (AC / AE) ve Konaklama (AE / CE) geliştirilmiştir.

ÖĞRENME STİLLERİ VE TERCİHLER



















Bilgilere erişmek için tercih edilen araçları öğrenme sonuçları ile kesin olarak ilişkilendirmek mümkün olmasa bile, bilginin oluşturulmasında potansiyel etkileyici unsur olarak her karakteristiği dikkate almak gerekir. Çevre ile insan etkileşimi esas olarak duyu organlarının kullanımı yoluyla. Bazı

araştırmacılar öğrenme stilleri, yöntemleri veya tercihlerini ayırarak her birimiz için, tercihli araçların ne olduğu çalışmasına odaklanmıştır. Öğrenme stillerine göre öğretme stratejileri adaptasyonu okuldaki başarı için faktörlerden biridir.

Howard Gardner (Gardner, 1993), tarafından 1980'lerde geliştirilen Çoklu Zeka Kuramı bizi çevreleyen dünyayı, çeşitli yollar veya zekalar kullanarak anlamakta olduğumuzu savunuyor başlangıç olarak en az yedisini belirleyerek: (1) dilsel zeka, yazılı kelimeleri kullanma veya kendimizi sözlü ifade etme yeteneği ile ilişkili; (2) mantıksal-matematiksel zeka, tümdengelim ve tümevarım düşünme kullanılmasıyla ve mantıksal olarak etrafıca düşünme, soyut desenleri tanımak ve numaralandırma kullanmak kabiliyeti ile tanınır; (3) mekansal zeka, gerçeklikten kendimizi izole etme ve zihinsel olarak nesnelere ve alanları görselleştirme yeteneğimiz ile ilgilidir; (4) vücut-kinestetik zeka, yani kasten vücudumuzun fiziksel hareketlerini kontrol yeteneği; (5) müzikal zeka, ritimler ve sesler üretmek için müzik yapma yeteneği olarak ifade edilir; (6) kişilerarası zeka, diğer insanlarla etkin iletişim kurmak ve ilişkiler geliştirebilmek yeteneklerinde görülür; (7) içsel zeka, kendimizi bilmek, duygularımızı, motivasyonları ve içsel durumları anlamak ve eylemlerimizi ve düşüncelerimizi yansıtmak ihtiyacı ile ilişkilidir. Daha sonra, Gardner son bir yeni zeka dahil etmeyi değer buldu: (8) doğalcı akıl, doğal dünyadaki birçok organizma ve varlıkları tanımayı, sınıflandırmayı ve düzenlemeyi sağlar (Gardner, 1999, 2011).

Bazı araştırmacılar yüksek bilişsel işlevleri ve öğrenmenin uyarımlarla ilişkili olduğu yollara ve etkilenen beyinsel bölgelere daha fazla çalışmaya kendilerini adadı. Aralarında, Rita ve Kenneth Dunn (Dunn ve Dunn, 1979) öğrencilerin öğrenme stilini en açıkça etkileyen unsurları gruplar halinde organize ederek, uyarıcıların 4 tipe organizmesini savundu: çevresel, duygusal, sosyolojik ve fiziksel (örneğe bakın!)

Uyarıcılar

	Çevresel	Duygusal	Sosyolojik	Fiziksel
Unsurlar	Ses 	Motivasyon 	Akranlar 	Algısal 
	Işık 	Sebat 	Kendi kendine 	Yiyecek-İçecek Alımı 
	Isı 	Sorumluluk 	İkili 	Zaman 
	Tasarım 	Yapı 	Takım 	Hareketlilik 
			Yetişkin 	
		Çeşitli 		

Şek. 4 Rita Dunn ve Dunn Kenneth'den adapte edilen (1979) Öğrenme stilleri tanısı diyagramı

aralarında Peter Honey ve Alan Mumford'un (Bal ve Mumford, 2006) da bulunduğu Diğer yazarlar, bir öğrencinin, bir Aktivist, Reflektör, Kuramcı veya pragmatist olarak öğrenme ile başa çıkabileceği Öğrencilerin tutumlarını ve düşüncelerini incelemeye daha fazla ilgi gösterirler.

Aktivistler yaparak öğrenen kişilerdir. Tercih ettikleri faaliyetler beyin fırtınası, problem çözme, grup tartışması, bulmaca montaj, yarışmalar ve rolleri veya fonksiyonları icra etme. Reflektörler gözlem ve olaylar üzerinde düşünerek öğrenmeyi tercih eder. Tercih ettikleri faaliyetler akranları ile tartışmalar, kendi kendine analiz ve kişilik anketleri, gözlem faaliyetleri ve diğer insanların geribildirim dahil içerenler. Onlar prova yapmak ve röportajlar vermek ister. Pragmatistler öğrenecekleri şeyin gerçek dünyada nasıl uygulanabilir olduğunu öngörmeleri gerekir. Tercih ettikleri faaliyetler şunlardır: öğrenme nasıl gerçekleşir, örnek olay çalışmalarına, problem çözmeye ve tartışmaya uygulanacağı konusunda düşünmek zamanı. Teorisyenler eylemlerin altında yatan teorileri, eşyanın nedenini anlamak ister. Tercih ettikleri faaliyetler şunlardır: teorik modeller, istatistikler, hikayeler, alıntılar, derin bilgi teorileri ve uygulama.

21. YÜZYIL İÇİN BECERİLER

Öğrencilerin giderek dijital ve bağlı çağda, okulda başarı elde etmek için yeni beceriler ve okuryazarlıklar geliştirmeleri gerekir. Dijital okuryazarlık geleneksel okuma yazmayı medya okur yazarlığı, öğrenme becerileri, kendi kendine öğrenme ve yenilik veya yaratıcılık ile eşleştirmeyi önemli kabul eder. Bütün dünyada, 21. Yüzyıl Becerileri araştırmacılar, profesörler ve hükümet liderleri için ilgi odağıdır. Geçtiğimiz yüzyılın son on yılında, yeni bin yılın kendisiyle getirdiği eğitimde yeniden oryantasyon ile ilgili kaygılar zaten belirgin idi.

Bir UNESCO raporu, örneğin, "Öğrenmenin karmaşıklığı merkezinde kendi bireyselliği içinde bireyin, öğrenci, olduğunu" kabul etti ve "Öğrencinin öğrenme sürecinin, aktif ve hatta bir itici gücü ve bu süreçte kendini gerçekleştirmenin potansiyel çeşitliliği olarak tanınması eğitime yeni bir yön vermenin temel bir yönüdür" (Singh, 1991, s. 71-72). Aynı belge eğitim reformu yaklaşımı tamamen zıt iki modellerinin geliştirilmesini öngördü: (1) modeli A, eğitim amacı öğrencinin çeşitli kişilik yönlerini - fiziksel, duygusal, zihinsel, sosyal ve etik - destekleme ve teşvik etmedir ve (2) modeli O, hedefleri okuma, yazma ve aritmetik "ilkelerine" sınırlı olmaktır (Singh, 1991, s. 45-46).

Bu endişe, başlı başına, bir 21. yüzyılın vatandaşı için temel olarak belirtilmiş olan becerileri geliştirmenin önemini vurgular. P21 - 21. Yüzyıl Becerileri Ortaklığı – ekonomik kurumlar ve yenilikçi şirketler tarafından yürütülen çalışmalarda aynı endişeleri gösteriyor, toplum tarafından gerektiği bulunan büyümeye devam etmek için, esneklik, etkili iletişim, bilgi üretmek, bir ekip olarak çalışmak ve yeni bilgiler oluşturmakla karmaşık sorunlara cevap verebilecek daha fazla ve daha iyi eğitilmiş işçiler olması gerektiğini belirtir (21. Yüzyıl Becerileri Ortaklığı, 2008).

OECD ayrıca, onlar birden fazla boyutlarıyla ele alınmasını tembihleyerek temel 21. yüzyıl becerilerine odaklanmanın aciliyetini ortaya çıkardı ve vurguladı: (1) bilgi niteliğindeki boyut ve (2) iletişimsel boyut (Ananiadou & Claro, 2009). Bilgi boyutu kapsamında, bu belge becerilerin, iki alt boyut içine yeniden gruplandırılmalarına inanıyor: (i) bilgiyi bir kaynak olarak göz önüne alarak: bilgileri belirleme, seçme, arama, değerlendirme ve organize etme becerilerini anlamak; (ii) bilgileri bilgiyi yeniden yapılanma ve yeniden modelleme becerilerini içeren ve kişinin kendi fikirlerini, yani bilgi

geliştiren bir ürün olarak göz önüne almak. İletişimsel boyut spektrumu içinde, iki alt boyutlu bir alt bölüm de önerilir: (i) işbirliği ve sanal etkileşimi kapsayan, etkili iletişim ve (ii) sorumluluk ve sosyal etki becerileri içeren, etik sorunlar ve sosyal etki.

Avrupa Birliği'nde, bilgi teknolojisi profesyonellerini temsil eden Bilgi ve İletişim Teknolojileri alanında nitelikli işçilerin ihtiyaçlarına dair Birlik raporu (CEPIS, 2007) ve Komisyonun Konsey, Parlamento, Ekonomik ve Sosyal Komitesi ve Bölgeler Komitesi ile 21. yüzyıl becerileri üzerine iletişimi (Avrupa Komisyonu, 2007), her ikisi de rekabet ve büyümeyi sağlamak için gerekli Siber becerileri üzerinde Avrupa politikasının olmadığına dikkat çekti.

Bu nedenle, öğrenmeye küresel bir yaklaşımı zorlayan, bireyin bulunduğu çevreye giderek bağlı, bireyin becerilerini geliştirme üzerine bir odaklanma görürüz. Bu açıdan bakıldığında, öğrenme, teknolojiler, medya ve enformasyon, öğrenme ve yenilik, sosyal ve kültürlerarası becere yönelik becerileri geliştiren uyumu, esnekliği, girişimi, özerkliği, liderliği, sorumluluğu ve verimliliği teşvik etme bağlamında, bireyi, bağlamı ve bireyin toplumunun hedeflerini dikkate alır.

ÖZERKLİK VE ÖĞRENME

John Holt (1995) okulun kendi kendine güvenmesine itiraz etti ama bunu yapmaya kapıldıysa, toplumun buna izin vermemesini önerdi. Ancak, güven çocuklara tamamen konulmalıdır. Onlar öğreneceksiniz güvenmelerini, belirtti! Görüş Holt'un açısından bakıldığında, öğretmenlerin ne öğreteceklerine, nasıl öğreteceklerine ve nasıl değerlendirdiklerine dair kararları etkilemeleri daha az mümkün olduğundan ve benzer şekilde hem öğrenciler ve öğretmenler de pasifliği mücadele etmek için gerekli olduğundan, okul çok büyük, kişisellikten uzaklaşmış, tehdit edici ve tehlikeli olmuştur. Okul, her şeyin planlı ve en ince detayına kadar önceden belirlenmiş olduğu, okunan derslerin gittikçe hiçbir şeyle alakasının olmadığı endüstriyel süreçlere dayalı olamaz. Bu tür okul ekoloji tanısı öğrencilerin stillerindeki ve öğrenme tercihlerindeki farklılıkları dikkate alması gerekiyor.

Sugata Mitra (Mitra, 2010) alıntı yaparak, çocuklar yapmayı öğrenmek istediklerini öğrenecekler, diğer bir deyişle, irade öğrenme için bir yakıt türüdür. Bu manada, özerklik gelişimi ve öğrencilerin kendi öğrenimleri için sorumluluk almaları, günümüz eğitim paradigmalarına uygun hale getirilen öğrenciyi yetkilendirme yollarıdır. Öğrenme süreçleri içinde teknoloji ile belirlenmeyen özerklik gelişimi rağmen, uygulanması için teknolojilerin iddialı ve yenilikçi kullanımının esas olduğunun farkındayız (Ballard ve Butler, 2011). Ama resmi bağlamlarda öğrenmede özerklik, sadece erişim ve bilgi edinme süreciyle değil, ama aynı zamanda değişime yönelik eylem stratejilerinin oluşturulmasını gerektirir değerlendirme ve yaygınlaştırmayla da ilgilidir. Okullaşmayı uzatma, eğitim yardımlarının istisnai öğrencilere çeşitlendirilmesi, başarılı olmayanlar ve mükemmellik standartlarını ulaşanlar da dahil, ve alternatif veya ek müfredat kullanılabilirliği, eğitim reformu programları tarafından şurada burada ve dünya genelinde kabul olduğunu görmekte olduğumuz önlemler örnekleridir.

Öğrenme ve kişiselleştirme özerklik gelişimi, eğitime rehberlik eden fikirlerden çok pazarlama ve küreselleşmeyle daha ilgili ilkelere dayalı modern eğitim kavramlarının ayrılmaz unsurlarıdır. Kişiselleştirme bir tür eğitim "tüketicilerinin" seçim seçeneklerini artırmaya çalışan birlikte uyarlamadır.

Öğrenmede özerklik kavramı bizi Moore'un, iki boyuta göre açıkladığı bağımsız öğrenmeye götürür:
(1)

Uzaktan öğretim, basılı, elektronik, mekanik veya diğer cihazlar aracılığıyla öğretmen ve öğrenci arasında yürütülecek iletişimi sağlayacak bir şekilde kullanılır büyük bir öğretim yöntemleri ailesi tarafından desteklenir ve (2) Öğrencinin özerkliği, öğrenmesini kontrol etme ve etkileme diyalektik yeteneğiyle etkinleştirilir.

Bu kapsamda, özerk öğrenci sorunları formüle etmek, bilgi kazanmak, ilerlemeyi değerlendirmek ve benzeri için yardıma ihtiyacı olduğunda öğretmen arar, özerkliğinin birazını öğretmen tarafından yönlendirilmek amacıyla teslim eder (Moore, 1972).

Bağımsız öğrenme, Moore'un kavramsallaştırdığı gibi, üç alt sistemden oluşur: öğrenci, öğretmen ve iletişim yöntemi (Moore, 1973).

Öğrenci sistemini anlamak için, "otonom öğrenci" kavramını anlamak gerekir, iletişim sistemini anlamak için, "uzaktan öğretim" kavramını kullanmak gereklidir ve öğretim sistemini anlamak için, kendimizi geleneksel öğretim kavramlarından ayırmamız ve onları uzaklık ve özerklik sonucu gelen sınırlamalar ve fırsatlara göre değiştirmemiz gereklidir (Moore, 1973, s. 663).

Ama bağımsız öğrenme veya öz-düzenleyici öğrenme kavramı farklı yerlerdeki araştırmaların katkılarıyla modellenmiş dinamik bir kavramdır. O öğrenci tek başına öğrenir ya da çalışır anlamına gelmez; oldukça aksine, bu öğrenci öğrenme için sorumlu başlıca kişidir demektir. Bununla birlikte, öğretmen destekleyen ve öğrenme koşullarını kolaylaştıran son derece önemli bir role sahiptir.

Öz-düzenleyici öğrenme öğrenciye gerekli iç ve dış şartları sunuyor. Bir iç bakış açısıyla, bireysel bilişsel, meta bilişsel ve duygusal becerileri, öğretmenleri ve arkadaşları ile karşılıklı güven ve öğrenme sorumluluğunu kapsayan ilişkileri dikkate almamız gerekir. Harici bir bakış açısından dikkati çekenler (1) ortamları eğitime elverişli yapma; (2) daha fazla öğrenci merkezli Bir eğitim yaklaşımı geliştiren ve yeterli kaynak ve malzeme sağlayan okullar; (3) öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçlarına dikkatli ve duyarlı öğretmenlerin varlığı; (4) yaşlıları arasındaki işbirliği ve öğrenci aileleri birimleri ile bağlantı (Meyer, Haywood, Sachdev & Faraday, 2008).

ÖĞRENME İÇİN BECERİLER

Bu metin bize öz-düzenleyici öğrenme için gerekli becerilerin önemli bir çekirdeğini ayıklamaya ve düzenlemeye izin verecektir, ama biz bu konuda Meyer ve ortakları tarafından üretilen, bilişsel yetenekler, üstbilişsel beceriler ve duyuşsal beceriler halinde düzenlenmiş bir literatür gözden geçirilmesi özetleri tablosu sunmayı tercih ettik (Tablo 1 e bakınız).

Tablo 1 öz-düzenleyici öğrenme için yetenekler (Meyer ve arkadaşları göre ark., 2008)

bilişsel yetenekler	üstbilişsel beceriler	duyuşsal beceriler
Bellek, dikkat ve sorunları çözme yeteneği.	Öğrenmenin nasıl gerçekleştiğini anlamak ile ilişkili beceriler; Öğrenmeyi öz-değerlendirme.	Hisler ve duygular ile ilgili becerileri.
Öğrenciler temel bilgiyi deşifre etmek ve öğrenmeye bağımsız devam etmek üzere belli bir	Öğrenciler öğrenmelerinde onlara yardımcı olabilecek diğer kişileri belirleme yeteneğine	Öğrencilerin bir değer sisteminin geliştirilmesi ve içselleştirir

bilişsel gelişim seviyesine ulaşmaya ihtiyaç duyar.	sahip olmalıdır.	ve bu değerler doğrultusunda hareket etmesi gerekiyor.
Öğretmenler, bağımsız öğrenmeyi teşvik etmek amacıyla bu bilişsel gelişimini teşvik yeteneğine sahip olmalıdır.	Öğretmenler öğrencilerin öz-sorumluluk düzeylerini belirleme yeteneğine sahip olmalı ve büyüme ve gelişme için bunlara faaliyetler sağlamak zorundadır.	Motivasyon en önemli duygusal beceri olarak kabul edilir ve doğrudan bağımsız öğrenme iyileştirilmesi ile ilgilidir ve aynı zamanda bir öğrenme sonucu olabilir.

SINIFTA YANSIMALARI

Bağımsız öğrenmenin temel özelliklerinden biri öğrencilere Kendi öğrenmeleri için verilen daha büyük katılım ve sorumluluktur. Öğretmen eğitim sürecinin tek iletkeni olarak geleneksel rolünün dışarı adım atar ve izleyici, danışman ve denetmen gibi başka bir kişileştirme rolü kabul eder. Öğretmen öğrenme süreci dili benimser, Model davranışları ve tutumları için onlara yardımcı olarak, tüm iş ve performansı hakkında geri bildirim sağlayarak, onları öz değerlendirmelerini yapmaya, kendini yansıtma pratiği yapmaya ve kişisel hedeflerini tanımlamaya teşvik ederek Öğrencilerin önceki bilgi düzeyine göre, metodolojiler ve farklılaşmış bir dizi stratejiler benimser.

Öğretmen, öğrenciler için, kendi potansiyellerini ve zayıf noktalarını keşfetmeye yardımcı olan, onları kendi öğrenme süreçlerini yürüttüren, onlara engelleri aşmak için önderlik eden itici bir güçtür. Öğretmen bilgiyi işleme ve öğrenme için mükemmel tekniklere yardımcı olarak, öğrenme işinde onların her biri için daha etkin olacak en iyi yolu bulmalarına yardımcı olan bir analisttir. Öğretmen aynı zamanda özgüveni yönetmeyi, öz başarımayı ve öz eleştiriyi yaygınlaştıran öğrencilerin kişisel hedeflerini yönetmede aktivite şeması sağlamaya ve stratejiler planlamaya yardım eden bir gözetmendir. Öğretmen, işbirlikçi metodolojiler uygulaması ve çalışma takımları oluşturulması için uygunlaştırılan öğrenme ortamı kaynakları ve yolları sağlayan üreticidir.

Son olarak literatür gösteriyor ki, bağımsız öğrenmenin başarısı daha geniş tüm okul katılımına ihtiyaç duyar. Bunu konuşurken, Bağımsız öğrenmeyi yaygınlaştıran bir okul yaklaşımı olarak geleneksel bir çalışma ortamı modeline geri dönen Rubem Alves'in düşündüğü okul konusundaki hikayesine de değinmeye değer.

Usta zanaatkâr çırağın ürettiği objenin nasıl dönüştürüleceğini elirlemez. Çıraklar her biri kendi kısmını yaparak grup halinde işlerine bakarlar. Onlar usta tarafından seçilen bir ideal objeyi yeniden yapmak zorunda değiller. Usta çırakların hizmetindedir çıraklar ustanın hizmetinde değildir. Usta şurada burada öneriler sunarak, neyin iyi dönüştürülmediğini göstererek, daha iyi olması için ("değerlendirme" için harika bir model) göstererek, çalışma ortamında dolaşır Yapmak ve tekrar yapmak zor işti. Ama çıraklar çalışmaları gerektiğini söyleyen biri olmadan çalıştılar. Onlar ortak gayret içinde konsantrasyonla, eylenecek zeka ve duyguyla çalıştılar. Siz (başkalarının hızıyla değil ve) kendi hızınızı oluşturmaya çalıştığınızda bu daima olur. Sonunda, iş yapıldığında, çırak üretilen üründen memnuniyet duyarak, mutlu bir şekilde gülümser. (Alves, 2004, p. 26)

Daha iyi nasıl öğrenebilirim?

Farklı öğrenme tercihleri ve tarzlarını düşünerek her birimizin, farklı çalışma modelleri için, farklı bilgi alanları için, farklı öğretim tarzları için belirli öğrenme ortamı konfigürasyonları için bir tercihi olabilir. Gayretimizin nasıl daha etkin olacağını ve zamanımızı nasıl en iyi harcayacağımızı keşfetmek kolay değildir ve muhtemel sonuçlar kesin değildir. Belli bağlamlarda belli kombinasyonları tercih edebiliriz ve diğer bağlamlarda diğer kombinasyonları. Ama daha iyi nasıl öğreneceğimizi anlamamıza yardımcı olabilecek tarzlar ve araçlar vardır. İster öğretmenler ister veliler olsun bizi en iyi bilen ve öğrenmemizi izleyenler bizim ilk bilgi kaynağımızdır. Daha sonar, biz kendi kendimize, şu ana kadar öğrendiklerimizi yansıtarak, neyi ve nasıl, daha kolay veya ilgiyle en iyi öğreniriz i ve en iyi sonuçlara nasıl ulaşırız ı tespit edebiliriz. Bu öz değerlendirme, tercihler veya öğrenme tarzlarını belirlemeye yardımcı olan anketler gibi ek araçlarla desteklenebilir.

Bu alanda online erişilebilen çeşitli anketler vardır:

(1) VARK (Neil Fleming tarafından geliştirilen Görsel, İşitsel/Akustik, Okuma/Yazma, Kinestetik), www.varlearn.com/english/page.asp?p=questionnaire den erişilebilir;

(2) VAK (Görsel, İşitsel, Kinestetik) şuradan erişilebilir: www.businessballs.com/freepdfmaterials/vak_learning_styles_questionnaire.pdf;

(3) Ücretsiz çoklu zeka testi, şuradan indirilebilir: www.businessballs.com/freematerialsinexcel/free_multiple_intelligences_test.xls

Ancak, çoğumuz açıkça tercih edilen tarza sahip değiliz, o yüzden bu ve diğer anketlerin kullanımı her birimiz tarafından tercih edilen öğrenme tarzlarının sadece bir destekleyici dokümanı olarak görülmelidir.

ÖNERİLER (ÖĞRENME ORTAMI TASARIMI)

Tüm öğrenme durumları için uygun olacak strateji veya metodoloji yoktur. Stratejiyi hedeflere yakınlaştırmak için öğrenciyi sadece bilişsel arka plan anlamında değil diğer taraftan onların kişilikleri, potansiyelleri ve zayıflıkları bağlamında da bilmek gerekir.

Öğrenme ortamı tasarımı, onu kullanıcı dostu yapan, farklılaştıran ve kişiselleştirebilen öğretmenin üzerinde zaman harcaması gereken, önemli bir kısımdır. Doğal elemanların, bitkilerin veya hayvanların bile kapsanması örneğin bazı durumlarda kabul edilebilir. Aynı şekilde, atıl elemanların, şemaların, grafiklerin ve resimlerin kullanımı eğitsel elemanları zenginleştirmek için yardım edecektir. Örneğin post-it notlar gibi belirleyiciler veya bazı yönleri vurgulamayı gösterici destekler kullanan metin ve renklerin birleşimi daha dikkate değer bir yolda çok sayıda öğrencilere ulaşabilir ve stratejik olarak önemli olduğunu gösterebilir.

İşlerin tipleri ve öğrencilerin öğrenme tarzları ve tercihleri hesaba katarak homojen veya heterojen gruplar oluşturmak daha hoş ve üretken çalışma ortamları oluşturmaya yardımcı diğer bir kaynaktır.

Öğrenme aktivitelerinin ele alındığı yer de önemlidir. Örneğin tabiatı seven çocuklar açık havada daha iyi sonuçlar başarırlar ve bu yüzden doğaya ziyaretler düzenleme onların ilgilerine iyi cevap verir. Ama laboratuvarlar, çalışma mekânları, müzeler ve kütüphaneler ve işin gerçek bağlamları hemen hemen tüm dersler için büyük potansiyelli ortamlardır. Bazı durumlarda, sınıf dışı bağlamlarda aktiviteleri ele almak öğrencilerin öğrendiklerinin ne işe yarayacağı konusundaki bitmez sorularını cevaplamaya

yardımlar eder. Bu öğrenme ortamlarının yapılandırılmasına öğrencilerin müdahil olması onların kişisel amaçlarını ve hedeflerini daha gerçekçi tanımlamalarına da yardımcı eder.

Görevlerde ki belki takımlarla yapılabilir, farklı lojistik, eğitici, organizasyonel, hitabet kaydı alma ve değerlendirme becerileri kullanılabilir. Diğer aktivitelerde, ezber yapma veya daha monoton olan diğer görevler için ya öğretmenin dikkatli seçimiyle veya öğrencilerle konuşularak bağlamsal müzik kullanmak seçenek olarak düşünülebilir. Bu bağlamda, gerçek veya kurgu desteği kullanarak ve gerçek hayattan sahneler, problem durumlar, tartışmaya dayalı olarak karar verme, analitik inceleme, farklılaşan bakış açıları veya sadece düşünce savunma canlandırılarak, karakter canlandırması yapılabilir. Altı düşünme şapkasındaki gibi bazı teknikler.(de Bono, 1988), dinamik öğrenme ortamlarında çok ilgi çekici olur.

Büyük gruplar, odak grupları ile çalışma tekniklerinin kullanımı ve beyin fırtınası oturumları, kıyaslama veya dijital araçlar kullanılarak organize edilebilir Birden fazla ve farklı fikirler ve kavramlar elde etmeyi, ve sonar bunları paylaşmayı, onların varlık süresini uzatmayı mümkün hale getirir. Beyin fırtınası tekniği son derece çok yönlüdür ve hemen her konu için ve herhangi bir amaç için kullanılabilir. Bu bir proje veya faaliyete ilham için, bir başlangıç noktası veya, bir öğrenme sürecinin öğrenme veya değerlendirilmesini pekiştirmek için varış noktası olabilir.

Aktiviteler planlarken, rahatlama anları, istirahat için ya da başka şeyler yapmak için, ve bedensel aktiviteyi kullanarak katılıma zaman ayırmak için aralıklar eklemeyi unutmamalıdır. Ellerini kullanarak, nesnelere taşımak, gövde ile bir şey yapıyor olmak konsantrasyonu elde etmek için yardımcı olur ve motivasyon düzeylerini geliştirir. Dikkate alınması gereken bir diğer faktör ardışık dikkat süresidir. Bu değişiklik gösterse de John Medina'e göre, 10 dakikalık döngüleri vardır (Medine, 2008), böylece yaklaşık bu oranda öğrencileri (yeniden) motive yollarını bulmak için, daha sık durumsal ilgi anları yaratmak gereklidir.

Bir aktiviteyi özetlemek, önemli bir fikri vurgulamak ve aktivitenin olumlu ve olumsuz noktalarının bir listesini yapmak iyi bilinen bir tekniktir. Yine de, sistematik yapılması durumunda ve önceki becerileri ya da daha fazla geliştirilecek olanlara göre öğrencilere farklı sorumluluklar atanmışsa, daha da önem kazanabilir. Kayıtlar, öğrenme günlüğü Çeşitli, ayrı ayrı veya topluca, farklı teknikler ve kaynaklar kullanarak yapılabilir. Bu tür aktivite, iş projelerinde belgelerin, posterler, afişler, fotoğraflar, video, podcast, gazeteler, bloglar, vb. üretimi için ekipman, araç ve tekniklerini entegre etmeye mükemmel fırsatlar sunar. Yayıncılık, birden fazla becerileri kullanma fırsatları yaratıyor olma ve yaratıcılık ve özerkliğe hitap etmenin dışında, Öğrencilerin çalışmalarının değerini artırmak için de güçlü bir yoldur.

Hayal et

Hayal et aktiviteleri aşağıdaki amaçlara ulaşmayı hedeflenmektedir:

- Kendini öğretme ve kişinin kendi yansımaları ve zihinsel anlayışlarında daha başarılı olmak;
- Kişinin kendi öğrenmesi için sorumluluk alması ve öz güven ve sorumluluk üstlenmeyi artırması.
- İnsanların nasıl öğrendiğinin farkında olmak ve kişinin kendi öğrenme tercihlerini belirlemek.

Öğrencilerin öğrenme stillerini veya tercihlerini Daha iyi anlamak için, örneğin anketler gibi bazı yapılandırılmış araçların kullanılması önerilmektedir, aynı zamanda büyük bir grupta her birinin nasıl

daha iyi öğreniyor olduğuyla ilgili düşünceleri: hangi kaynaklarla, hangi çalışma koşullarında, örneğin takımla mı veya bireysel çalışma durumlarında mı, konusunda tartışma / yansıma (beyin fırtınası). Tebeşir veya yazı tahtaları, posterler, kart setleri ya da post-it notlar gibi benzeşen kaynaklar, veya Padlet, Popplet gibi dijital araçlar, veya kavram haritalarının veya benzeri şemaların oluşturulması için uygun diğer yazılım kullanılabilir. Değişik mesleklerden veya sosyal statüden kişilerden, şahsen veya kayıtlı, referansları kullanma bu faaliyet için bir varlık olabilir.

Keşfet

Keşfet ile ilgili Öğrenme hikayeleri her öğrencinin çok başarılı ve çok da başarılı olmayan öğrenme deneyimlerini hatırlatarak, öğrenciler Nasıl öğreniyor sorusunu cevaplamaya yardım eden keşiflere götürmelidir.

Toplumdan kişileri ya da iyi bilinen ve mesleklerinde başarılı olan kişileri davet etmek, onların kolay şeyler ve en zor şeyler öğrenmeye yönelik stratejileri hakkında konuşmaları için onlarla topluca görüşmek ya da daha az yapılandırılmış görüşmeye liderlik etmek.

Öğrencilere geçmiş ve şimdiki öğrenme deneyimlerinin anılarını oluşturmaları, onları analiz etmeleri ve sonar da, bir grup olarak, vardıkları sonuçları üzerinde konuşmaları için önderlik etmek.

Ezberleme, araştırma ve bilgi organizasyonda becerilerini geliştirmek için teknikler bulun. Zihin eğitim çalışmaları kullanımı, beceri oyunları ve ezberleme, kelime oyunları, vb. odaklanma oyunları ve görselleri kayıt etme potansiyel değer arttırıcı yaklaşımlardır.

Haritala

Harita aktivitelerinde, öğrenciler onların her öğrenci ve her sınıfa ne anlama geldiğini anlamaya çalışmak için bilgilerini, becerilerini ya da öğrenme stillerini, tercihlerini ya da özerk zeka tanı faaliyetleri sonuçlarını analiz etmektedirler.

Öğrencilere onların kendi öğrenme becerilerini geliştirmeleri gereken alanların belirlenmesinde akademik sonuçlarının seviyelerini yükseltmelerinde ve bu ihtiyaçları karşılayacak faaliyetleri planlamalarında yardım edilmesi gerekir. Planlanan faaliyetler okulda ya da dışarıda bireysel veya takım görevleri içerebilir.

Öğrenci kendi ulaşabileceği yardım türlerini belirlemeli ve kendi becerilerini geliştirmek için projelerinde ve faaliyetlerinde bunlardan yararlanmayı planlamalı.

Yap

Yap aktiviteleri, onun öğreniminde potansiyelleri ve onun zayıf yönleri için ama operasyonların merkezi olarak grubu içeren çaba yönlendirerek, her biri için bir çalışma bazı kurmaya çalışır. Öğrenciler, çeşitlendirilmiş öğrenme becerilerinin geliştirilmesine yönelik yönlendirilmiş yeni araçlar ve yeni kelimeleri kullanarak, yeni öğrenme biçimleri ile deneme gerekir.

Öğrenme becerilerini kullanma için olanaklar oluşturulmalıdır ve onları daha fazla zorlukları olanları ve daha yetenekli olanları akılda bulundurarak bireysel ilerleme ve bilişsel gelişim hızı ile açık bir şekilde ifade etmelidir.

(öğrencilerin) en iyi öğrenme yolları üzere, bilgi üretmeleri için ama aynı zamanda kendi öğrenmelerini ve kendi çaba ve özveri sonuçlarını geliştirecek temel becerileri nasıl geliştireceklerini yansıtmaları için öğrencileri teşvik etmek için girişim yapılmalıdır.

Sor

Sor başkalarından geribildirim uyarınca belirlenen Öğrenme becerilerinin geliştirilmesini içerir. Eğer mümkünse, öğrenciler, onlara daha özerk ve bağımsız olmalarında yardımcı olan, onlara ilham verebilen örneklerle temas etmelidir.

Bireysel ihtiyaçlar, onların fiziksel, sosyal ve bilişsel ihtiyaçları doğrultusunda dikkate alınmalıdır. Bu, elde edilen sonuçlara karşılık yürütülen çalışmaları yansıtmak ve değerlendirme anıdır.

Tekrar Yap

Yeniden yapmada, öğrenme becerilerinin gelişimine yönelik stratejilere, geribildirimler ile düzenli bir şekilde birbirine bağlayarak ince ayar verileceği ümit edilmektedir.

Göster

Öğrencilerin, halka kendi öğrenme becerilerini geliştirme fikirleri ile yapmış oldukları çalışmaların sonuçlarını sunacakları beklenir. Oluşturulan bilginin paylaşımı, diğer öğrencileri teşvik etmeye ve motive etmeye, ve aynı zamanda kendi öz güveni geliştirmeye ve okul toplumunca tanınmaya hizmet eder. Bu, öğrencilerin yaratıcı yeteneklerini keşfetmek için ve bunları belirli bir iletişim amacına yönelik olarak kullanmak için bir fırsattır.